

tuum alles walmistamas on ja punni küpseks
saab, ei vihm eggas mu vessi, ei külm
eggas valli tuul, ei ellajas eggas mu fahjo
tedda ei pea rikkuna. Monned tuppes war-
jul, kui rukkis ja niso; monned lestas ja
kaunas, kui ernes ja läätsed, kapsta ja
pasika seme; monned kupras, kui sinna ja
magguna seme; monned nago karbikesses,
kui kurrefattad ja eiakad; monned otseküi
pottis, ning pealegi fest weel ehet weddela
pudro sees, kui on sõstra- ja tikkelperti mar-
jad, jõhrikitad ja muud. Mitto käbbide
somuste wahhel warjul, kui on mändi- ja
küse seme; mitto urbades hoitawaks; -mitto
nago kiwivikas, kui on páhklatuum; mon-
nel neist ennam kui üks warri ümber, kui
on firs- ja plumi-marja tuum, kel omma
nahk lümber, agga pealegi kiwvikodda ning
lihha teiseks ja kolmandamaks warjuks.
Ouna seme tärrakessed iggaüks süddames kui
dimma kambrikesses seismas, ning rohkem,
kiwivem lihha neid keik satmas. Monne
rohho seme hulgakeste lille pohja pedal finni,

ja otseos karwa-kassoka sees, kui paizo-
lehhe ja kassikappa seme. Õsseggi weel igga
tärral omma kaunis kowwa fest, nahk ehk
foor lümber; monne nahk pealegi karte ja
piistlik, kui vitna rohbul, ehk offad otsas
tedda kaitsmas, kui odral on. Agga saab
seme küpseks sanud: siis ei olle ennam sedda
ella kaitsmist tarvis; kuprad, faunad ja
karbikessed siis libkewad: lihha súafse ehk
máddaneb marja ümbert árra; kiowvi-kod-
dagi annab ennast nimaks lahti; agga fest
ehk nahk weel tume marjab, punni igga
seme omma musda saab iddanema, ehk fun-
ni innimenne ja mu Ma- ehk puurwilja sõja
loom tedda tunned ennesele fölbawad.

6.

Agga, ütleb monningane: seeb se diete
pöllomiehhe riist! Sealtap feik umbrohhi aes-
dus ja wälsja peál tulleb, et feigesugguse
rohho seemnei lubba mõda mailma wedde-
leda, ja ennast senna külwata kuhho tedda
ei tahheta egga tarvitata! Kül künan ja
paewan maad; áästan ja rehhitjen kül puh-